

Skottek

Just här utmed Åsundens östra strand gick den uråldriga ridvägen som ledde från Danmark och norröver. Här färdades under medeltiden pilgrimer på väg till Olav den heliges grav i Nidaros, nuvarande Trondheim. Och det var också den väg som krigshärlar drog fram under orostider.

Den 19 januari 1520, det var en klar och kall dag, sägs det att Sveriges riksföreståndare, den 27-årige Sten Sture den yngre stod under en stor ek på Åsundens östra strand och avvaktade inför den stora drabbningen som just skulle äga rum med det förhatlige dansken.

Ett kanonskott ska plötsligt ha avfyrats av danskarna mot den plats Sten Sture stod. Kanonkulan slog in i en stor ek, så att flisorna yrde. Sten Sture klarade sig den gången, men skadades dödligt en stund senare.

Om skottet mot eken verkligen ägt rum vet vi inte men platsen har allt sedan dess fått heta Skottek! De ekar som finns här i dag är dock betydligt yngre! På platsen finns idag ett minnesmonument.

Danskarna var inte bara mångdubbel fler. De hade även Gud på sin sida. Eller åtminstone Påven, som ju utlyst en bannrulla mot Sten Sture, och därför höll sin välsignande hand över krigsföretaget.

Det var nu inte heller någon ockupationsarmé som färdades fram genom Västergötlands skogar. Den

danske kungen Kristian II, som var inte 30 år fyllda och alltså bara något äldre än Sten Sten, ville bara återställa ordningen och återta det som rätt och riktiga var hans. Så var det ju beslutat genom Kalmarunionen redan på 1300-talet, Kristian hade redan mer än tjugo år tidigare valts till Sveriges tronföljare.

Svenskarna har lyckats samla ett bondeuppror på omkring 10 000 man, detta mot en vältränad dansk här på omkring 20 000 man.

I den danska hären ingick bland annat 4 000 stridsvana tyska landsknektar, och 2 000 fransmän. Och även om den Svenska bondearmén lyckades hålla stånd en liten kort stund blev trycket till slut ändå förr stort, speciellt som Sten Sture redan tidigt i striden blivit träffad av en rikoschetterande kanonkula som krossade han ena ben. Utan ledning från riksföreståndaren bröt motståndet till slut samman.

Den svårt sårade Sten Sture bäddades snabbt ner i en släde som satte fart mot Stockholm, men den 3 februari, två veckor efter slaget drog riksföreståndaren Sten Sture den yngre sin sista suck på Mälarens is.

Efter slaget på Åsundens is fortsatte den danska hären upp genom landet och erövrade så småningom Stockholm.

I början av november kröntes den Danska-Norske kungen Kristian II till regent även över Sverige, och bara någon dag senare inträffade Stockholms blodbad, där kungen passade på att göra sig av med drygt 80 verkliga eller inbillade motståndare. Detta ledde i sin tur till ett uppror lett av Gustav Eriksson Vasa. Men det är som det heter en annan historia!

Idag finns en boendeanläggning på platsen med stugor och camping. Här finns även restaurang och badplats.